

רחיצה
קישוט

ר' יוסי

דברים

שבינו לבינה

חכמים

עינוי

נפש

תשמיש

ר' יוסי

דברים

שבינו לבינה

חכמים

?

אמר רבי יוסי: אין אלו נדרי ענוי

נפש, ואלו הן נדרי ענוי נפש:

אמרה קונם פירות העולם עלי -

...ואם לא היתה פרנסתו אלא

ממנו - הרי זה יפר, דברי רבי יוסי

(יֵד) כָּל־נֶדָר וְכָל־שְׂבַעַת

אֶסֶר לַעֲנֹת נַפְשׁ אִישׁ אֶה

יְקַמְנוּ וְאִישׁ אֶה יִפְרְנוּ:

ורב אסי אמר רבי יוחנן מפר למתענה ואין מפר
לשאין מתענה - משום דלית ליה הך גררא הלכך
אפי' הפר בפירוש למתענה ואין מתענה אינו
מופר לשאין מתענה כך פירשו רבותי ולא ראיתי
לאחד מהם בגררא דשמואל טעם למה ונראה
בעיני דשמואל ורבי יוחנן בהכי פליגי משום
דקרא כתיב ואישה יפרנו ומפקינן מהאי קרא
לקמן / נדרים / (דף פז) דצריך הבעל שיפר כל

הנדר דיפרנו כוליה משמע ואם הפר מקצתו אפי'
מה שהפר אינו מופר שכך היא עיקר הגירסא
בהיא שמעתא דלקמן וכמו שנכתוב עליה
בסייעתא דשמיא משום הכי קאמר דכיון שנדרה
משתי ככרות הרי כנדר אחד וא"א לו להפר
לחצאין דיפרנו כתיב משום הכי מתוך שהוא
צריך להפר ויכול להפר למתענה משום עינוי נפש
מפר ג"כ לשאין מתענה דאי אמרת לא מצי מיפר

נמצא שאף הפרתו למתענה אינו כלום וכיון
דרחמנא יהיב ליה רשותא להפר נדרים שיש בהן
עינוי נפש על כרחיך מפר אף בשאין מתענה
דמתענה בשאין מתענה תליא ואי אמרת לא מצי
מפר איכא עינוי נפש ורב אסי אמר ר' יוחנן מפר
למתענה ואין מפר למה שאין מתענה דסבירא
ליה דנהי דיפרנו אמר רחמנא דמשמע כוליה ולא
פלגיה היינו לומר שצריך להפר כל הנדר שהוא

יכול להפר דיפרנו דקרא אענוי נפש קאי הילכך
כל שהפר כל מה שיש בו עינוי נפש בהכי סגי
ויפרנו קרינן ביה ומשום הכי מפר למתענה ואין
מפר לשאין מתענה וכי תימא א"כ דסבירא ליה
לשמואל דיפרנו אכולה נדר קאי ואפי' לההיא
פלגא דליתיה מהנהו גווני דמצי בעל מפר
וכדכתיבנא תקשי ליה מתניתין דתנן (לקמן
/נדרים/ צ:) נטולה אני מן היהודים יפר חלקו

**וְתֵהָא מִשְׁמִשְׁתּוֹ וְתֵהָא נִטּוּלָה מִן הַיְהוּדִים וְאִמְאֵי
נִימָא כִּיּוֹן דִּיפְרָנוּ אִמְר רַחֲמֵנָא מִתּוֹךְ שְׁמִפְר חֲלָקוּ
מִפְר נְמִי חֲלָק הַיְהוּדִים דְּבִלְאוּ הִכִּי לֹא אִפְשָׁר
אִיכָא לְמִימְר דְּאִפְשָׁר דְּסַבִּירָא לִיָּה לְשִׁמּוּאֵל
דִּיפְרָנוּ דְּמִשְׁמַע כּוֹלִיָּה וְלֹא פִלְגִיָּה בְּעִינּוּי נַפְשׁ
בְּלַחּוּד הוּא דְּכֹתִיב וְלֹא אֲשַׁכַּחַן לִיָּה בְּדַבְרִים
שְׁבִינּוּ לְבִינָה וּבִמְתַנִּיתִין דְּלַקְמֵן וּבְבִרִייתָא
דְּמִייתִי עֲלָה בְּגַמְרָא בְּנִדְרֵי עִינּוּי נַפְשׁ נִקִּיט לָהּ**

ולא בדברים שבינו לבינה ומילתא דשייכא
בטעמא היא דנדרי עינוי נפש משום קפידא
דידה הוא דמצי מפר דעינויא גבה היא ומשום
הכי אינו בדין שיפר לחצאין דהא מעני ליה טפי
אבל דברים שבינו לבינה משום קפידא דבעל
הוא הלכך במאי דלא קפיד לא קפיד ובמאי
דקפיד שרי והיל אדנפשיה כן נראה בעיני.